

РЕШЕНИЕ

№ 7587

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8524** по описа за **2022** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, депозирана чрез процесуалния представител, срещу Решение № 3075/ 08. 08. 2022 г., постановено по НАХД № 15013/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 134-ти състав. С посочения съдебен акт е отменено Наказателно постановление № 38-108/ 20. 09. 2021 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което на основание чл. 118, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ за нарушение на чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП във вр. с чл. 76, ал. 1 от ЗМИП е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 2000 лева.

В касационната жалба се излагат аргументи за неправилност на посочения съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон, поради което се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание касационният жалбоподател се представлява от юрк. П., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – ЕТ „Анонс – Румен Камбуров“ не изпраща процесуален представител.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна.

Административен съд – София град, III касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид изложените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

Софийският районен съд е приел за установено от фактическа страна следното:

На 29. 09. 2020 г. в главната каса на обменно бюро „К. чейнч“ с адрес на пункта за обмяна на валута [населено място], [улица] на ЕТ „Анонс – Румен Камбуров“, вписано в публичния регистър на обменните бюра под № 0254 с Удостоверение № 328 от 18. 12. 2013 г. е продало на „СТП Финанс България“ ООД 60 000 /шестдесет хиляди/ У. по курс 1,674 с левова равностойност 100 440 /сто хиляди четиристотин и четиридесет/ лева. Посочената сделка е свързана с плащане в брой на стойност над 30 000 лева, като същата е регистрирана с издадено от обменното бюро бордеро № 636 и фискален бон № 014304 от 29. 09. 2020 г. в 09. 53 часа. Административнонаказващият орган е приел, че за плащането в брой на 29. 09. 2015 г. ЕТ „Анонс – Румен Камбуров“ е следвало да предостави информацията в срок от 01. 10. 2020 г. до 15. 10. 2020 г., а същата е подадена едва на 26. 02. 2021 г. – след изтичане на срока по чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП.

Предвид това бил направен извод, че по този начин на 16. 10. 2020 г. дружеството е извършило нарушение на чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП във вр. с чл. 76, ал. 1 от ЗМИП, за което е съставен АУАН № ФР-10-3654/ 08. 06. 2021 г., а впоследствие е издадено Наказателно постановление № 38-108/ 20. 09. 2021 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“.

Софийският районен съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че неправилно за извършеното нарушение на чл. 76 от ЗМИП е приложена разпоредбата на чл. 118, ал. 1, т. 3 ЗМИП, вместо приложимата норма на чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП.

Обжалваното решение е неправилно.

Съгласно чл. 76, ал. 1 от ЗМИП лицата по чл. 4 уведомяват дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент в рамките на установените отношения или при случайни сделки или операции.

Като обменно бюро с оглед разпоредбата на чл. 4, т. 4 от ЗМИП дружеството-жалбоподател има качеството на задължено лице. В случая същото е извършило сделка, като е продало на друго лице чужда валута, за която е получило в брой сума над 30 000. При това „СТП Финанс България“ ООД се явява клиент на ЕТ „Анонс – Румен Камбуров“, поради което последното е било длъжно да уведоми Дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС за извършеното плащане в брой в срока по чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП, а именно до 15-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията. Както в акта за установяване на административно нарушение, така и в наказателното постановление е отразено, че процесната сделка е

извършена в [населено място], което не се оспорва от касатора, както и обстоятелството, че именно обменното бюро е продавач на валутата, които данни са достатъчно конкретни за описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено.

В конкретния случай на жалбоподателя е наложена имуществена санкция на основание чл. 118, ал. 1, т. 3 ЗМИП, която не съответства на посочената за нарушена разпоредба. В тази връзка правилни са аргументите на районния съд, доколкото извършеното нарушение е такова по чл. 76, ал. 1 от ЗМИП във вр. с чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП, тъй като чл. 76, ал. 1 от ЗМИП указва дължимото поведение, а чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП конкретизира срока, в който същото следва да бъде извършено.

Същевременно обаче съдът не е съобразил, че приложимата санкционна разпоредба на чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП предвижда по-висок минимален размер на санкцията от приложената.

Предвид обстоятелството, че районният съд е обосновал извод за извършено нарушение на чл. 76, ал. 1 от ЗМИП във вр. с чл. 54, ал. 1 от ППЗМИП, с оглед на забраната *non reformatio in reius* не са били налице основания за отмяна на наказателното постановление, тъй като допуснатото от административнонаказващия орган нарушение не е ограничило по никакъв начин правото на защита на санкционираното лице.

Поради това, обжалваното решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно, като вместо него се постанови друго, с което се потвърди процесното НП.

Предвид изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на касационния жалбоподател, на основание чл. 65д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК, в полза на Държавна агенция „Национална сигурност“ следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в общ размер на 160 /сто и шестдесет/ лева за двете съдебни инстанции – в размер на 80 /осемдесет/ лева за всяка съдебна инстанция, определено на основание чл. 63в, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд - София град, III-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3075/ 08. 08. 2022 г., постановено по НАХД № 15013/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 134-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-108/ 20. 09. 2021 г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“.

ОСЪЖДА ЕТ „Анонс – Румен Камбуров“ да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ направените по делото разноски в размер на 160 /сто и шестдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.